BUITENBAND

Orgaan van de Verening van Gepensioneerden ANWB

Veertiende jaargang
maart 1994
Verschijnt 4 x per jaar

Eindredactie
Bram Roozendaal

Redactiecommissie
Tine den Boer
Gerda Borsje
Jan Korstjens
Adriaan Pels
Puck de Rover
Harry de Vré

Vaste medewerkers
Jaap Jasperen
Paul van der Meij
Mario Wijnvoord

Produktie
Zet- en drukwerk
Den Haag Offset B.V.

Bestuur VG-ANWB
mw. F.J. Noordervliet, voorzitter
W.A. Rombout, vice-voorzitter
mw. H. Brehler, secretaris
mw. G.N. Borsje, 2e secretaris
P.C. Jurgens, penningmeester
A.C.H. Dona, lid

Secretariaat
Mgr. Bekkerslaan 821
2286 EJ Rijswijk
Tel. 070 - 393 87 19

Postrekening
t.n.v. Bestuur VG-ANWB
onder nr. 3816027

Kopij voor
het volgende nummer
uiterlijk 1 mei 1994
naar de redactie
mw. F.J. Noordervliet
P. Gabrielstraat 17
2596 IA Den Haag
Tel. 070 - 324 74 33

ANWB

Pensioen Privé

Om het in sporttermen uit te drukken, Wim en Lies van Dommelen gaan voor goud. Dat beloofden ze elkaar al, toen ze nog samen op de abonnementenafdeling van het Rotterdams Nieuwsblad zaten en ze een avondje waren uitgeweest. Alles wat daarna gebeurde, maakte hun band hechter. De mobilisatie, toen Wim onder dienst moest. De inval van de Duitsers met het bombardement op Rotterdam. De capitulatie, toen hij zich moest melden voor krijgsgevangenschap, maar er aan ontsnapte door grondwerk in de Noordoost Polder te verkiezen. Om verlof een extra motivatie te geven en omdat een verkering van vijf jaar maar eens bekroond moest worden, trouwden ze in haar woonplaats Schiedam op 15 maart 1944. De andere dag had Wim al weer de schop in de hand. Dolle Dinsdag greep hij aan om naar Rotterdam te gaan en zich koest te houden. Maar twee maanden later werd hij bij een razzia opgepakt. Tijdens een transport oostwaarts met een stop in Hilversum, slaagde hij er alsnog in te ontsnappen. Wim bleef ondergedoken tot de Bevrijding, maar moest opnieuw in dienst. Het werden drie volle jaren, als

administrateur in Den Haag, waar ook Lies nog een functie kreeg. Na enkele jaren GAK werd het in '57 de ANWB. Daar hield hij 25 jaar de boeken bij en hielp hij tal van collega's met het invullen van hun belastingaanslagen. Amper met VUT kwamen de vrijwilligersbaantjes op hem af. Twee dagen in de week bij het Wereld Natuur Fonds, administratie voor de kerk, secretaris van een woningbouwvereniging, oud-collega's aan de deur met hun belastingaangiften en vier jaar lang penningmeester van de VG-ANWB. Lies zei wel eens: 'Ik dacht dat je het rustiger aan zou doen.' Daar is hij nu, 74 jaar jong, aan toe. Zij het dat nog één functie is gebleven; penningmeester van een bejaardenzangkoor.
Het gouden huwelijksfeest vieren ze met zoon, dochter en dito aanhang en familie vlak bij huis in het Badhotel te Scheveningen.

U moet allemaal de groeten hebben van Loes Kolkert. Ja, ze maakt het naar omstandigheden goed. Ze is in elk geval het ziekenhuis uit, al kunnen ze haar wegens een bijkomende ontsteking aan het gewonde been nog niet

loslaten. U weet wellicht dat ze, amper drie maanden in het verzorgingshuis Het Anker in Voorburg, op kerstavond op de oversteekplaats pal voor het tehuis is aangereden. Geschept door een auto, die vol gas de hoek omkwam net toen ze de stoeprand al genaderd was. In het ziekenhuis constateerden de chirurgen een gecompliceerde beenbreuk (op drie plaatsen). 'Een langdurige geschiedenis, maar als het even lukt kom ik naar de ledenvergadering.' En natuurlijk tekent ze weer bij, voorlopig voor haar 89ste verjaardag op 24 mei.

Afscheid van Ro

in de beperking herkent men de meester
is zijn credo op de vergadering
professionele Ro racet er
doorheen: maar is voor zijn vereniging

en Buitenband betrokken bij de mensen
bestrijdt het onrecht beeldhouwt ieder woord
zet zich af tegen kwalijke tendensen
tikje ijdel ook gloort hij als hij scoort

zijn pen wist ons blad te verheffen
de interviews zijn helder tevens spits
hij deed zijn best de juiste toon te treffen
zijn afscheid is voor ons een heel gemis

wij moeten wennen aan vernieuwde klanken
jij begeleidde met bekwame hand
namens de redactie wil ik je danken
maar please blijf schrijven voor de Buitenband

Tine den Boer

Mutaties voor de ledenlijst

Nieuwe leden
Op uw ledenlijst kunt u de volgende nieuwe leden bijschrijven:
J.C. Spikker, Aletta Jacobsstr. 156, Haarlem; J.B. Van Lelieveld, Isabellaland 317, Den Haag; W. Mensink, Catharinaland 334, Den Haag; F. Doorneweert, De Taling 14, Dronten; D.P. van den Bosch, Koningsplein 26, Den Haag; C.A.P. Koot, Van Duivenvoordestr. 20, Woubrugge; F.M. Franck, Kwikstaartveld 18, Zoetermeer.

Overleden
Net 95 jaar oud is ons oudste lid mw. Marie G. Besier-Stoorvogel te Baarn overleden. In de Parkstraat was zij nog Marie Kruisheer en hoofd afdeling Grensdocumenten.
Op 3 december overleed A.J. v.d. Pol (82), oud-receptionist in de Rotonde; op 28 december wegenwacht B.Post en Huub W. Briedé (69) voormalig chef Reisbureau GV1.
Op 2 februari, kort voor hij 65 zou worden, overleed D.E. Griever, eertijds chef Technische Voorlichting.

Uit het oog, in het hart

De grootste vereniging van Nederland, een maatschappelijk instituut en tegelijkertijd een bedrijf in beweging. De ANWB is een bijzondere en veelzijdige club. Geen wonder dat de meeste medewerkers een sterke binding hebben met 'hun' ANWB. Die goede band met de werkgever hoeft niet te eindigen met de pensionering. Dat bewijst de Vereniging van Gepensioneerden ANWB. U vervult voor vele oud-gedienden een belangrijke taak door contacten levend te houden, te informeren en belangen te behartigen. Daarom onze hartelijke felicitaties met uw derde lustrum.

mr. P.A.Nouwen, hoofddirecteur ANWB

Drie maal vijf jaar drie voorzitters drie azen

Het gezicht van deze Buitenband verraadt het al: er staat iets feestelijks te gebeuren. De VG-ANWB bereikt dit jaar het derde lustrum en wil dat weten ook. Ingeleid door dit bijgekleurde maartnummer. Onderlijnd door de 15de Algemene Ledenvergadering. Uitgeluid door een tweedaagse excursie op 1 en 2 september. Daarmee nemen we een voorschot op de werkelijke verjaardag: 17 november a.s.

Alice, de eerste secretaris

De langstlevende van het eerste bestuur van de VG-ANWB is Alice van Waesberhge. Tijdens de oprichtingsvergadering werd zij gekozen als eerste secretaris. Voor haar pensionering was zij Hoofd van de vertaalafdeling en van het secretriaat Buitenland en voor HD Blankert speciaal de secretresse voor de AIT. 'Ik ben altijd secretaresse bij de ANWB geweest. Die voortzetting was voor mij vanzelfsprekend,' zei ze vijf jaar geleden in een interview voor de Buitenband. Ze is nu 85. Nog altijd, zoals ze destijds zei, 'een oud mens op krukken', maar zoals ze er nu aan toevoegt, 'het onderstel deugt niet, maar bovenin is het helemaal in orde.'

Op die dag in 1979 besloot een groep oud-personeelsleden van de ANWB 'de onderlinge kontakten en de band met de Bond blijvend te onderhouden.' Op initiatief van Peet Harmsen, Sjerp de Jong en Willem Brand werd besloten tot de oprichting van de Vereniging Gepensioneerden ANWB. Drijvende kracht in die eerste jaren was vooral Peet Harmsen. Als chef van de Juridische Afdeling toonde hij zich bij voortduring een voorvechter voor medezeggenschap van het personeel in de structuur van het ANWB-bedrijf. Dat leidde uiteindelijk tot de instelling van de Ondernemingsraad. Eenmaal gepensioneerd, was het verenigen van oud-personeelsleden voor hem de logische voortzetting van wat hem altijd had bewogen. Van hem kreeg de VG-ANWB de eerste Statuten en na taaie volharding een 'toeslag op het pensioen'. Wat aanvankelijk nog als 'gunst' werk beschouwd, kreeg hij omgezet in een verplichting. De toeslag werd verankerd in de Reglementen van het ANWB-Pensioenfonds (Art. 3) als een recht voor alle gepensioneerden en afhankelijk van de prijscompensatie voor het personeel 'tot ten hoogste 4% cumulatief per jaar.'

Peet Harmsen overleed op 12 januari 1988, 81 jaar oud. Arjen Faber, zijn opvolger als Chef van de Juridische Afdeling, had na zijn pensionering toen al enkele jaren de voorzittershamer van hem overgenomen. Hij ontpopte zich als de 'tweede bouwheer' van de VG-ANWB. Faber was een felle onderhandelaar. Belangenbehartiging stond bij hem hoog in het vaandel. Hij gaf de Vereniging ook een gezicht naar buiten en vertegenwoordigde haar als eerste in de Pensioencommissie van de OVGO, het Overlegorgaan Verenigingen van Gepensioneerden van Ondernemingen. Ernstige ziekte dwong hem vijf jaar geleden zijn functies op te geven. Drie weken voor zijn overlijden op 13 februari 1989, slechts 69 jaar oud, bereidde hij in een laatste bestuursvergadering zijn opvolging voor. De daaropvolgende Algemene Ledenvergadering honoreerde zijn wens door mw. Frankje Noordervliet als zijn opvolger te benoemen. Een vrouw aan het roer. En dat heeft de Vereniging geweten. Zij was niet alleen de voorzitter van 'de continuïteit', maar ook de drijfveer achter alle initiatieven, die er toe konden leiden dat de onderlinge band steviger werd aangehaald. Met een niet verflauwend enthousiasme organiseerde zij de 'Regiobijeenkomsten' door het gehele land. Ook slaagde zij erin contactpersonen in die regio's te enthousiasmeren, zodat op de bijeenkomsten met het Sociaal Fonds van de ANWB het nuttige met het aangename werd verenigd. Haar laatste grote succes als voorzitter was de organisatie van de uitermate geslaagde eerste Nieuwjaarsreceptie in Utrecht op 6 januari j.l. Wie haar straks na de Algemene Ledenvergadering op 7 april ook zal opvolgen, de Vereniging zal haar stuwende kracht missen.

Ro.

Programma lustrumtocht staat op pagina 12

Joke Verniers

'Ik hou van gezelligheid en van mensen om me heen'

Ze was de derde secretaris van de VG-ANWB. Na Alice van Waesberghe en Tine van Meurs verzorgde zij de notulen en de uitnodigingen voor onze vergaderingen en excursies. Zeven jaar lang, tot de statuten haar in 1990 wegens gevorderde leeftijd dwongen de pen neer te leggen. Natuurlijk was het ook genoeg geweest, maar Joke Verniers heeft dat afscheid niet de leukste dag van haar leven kunnen vinden. 'Ik vond het prettig in het bestuur. De hele sfeer was gezellig.'
Gezelligheid is voor haar een onmisbaar element om zich 'happy' te voelen. Daarom is Joke Verniers blij dat ze een paar jaar geleden met Jan Pisa heeft besloten hun appartement in Den Haag te verruilen voor een service-flat in het Leidse Schouwenhoven. Een complex dat beiden als een warm nest omhuld. 'De beste stap die we hebben kunnen nemen. Hadden we tien jaar eerder moeten doen,' zegt ze. 'Je zit hier gezellig. Ik ken veel mensen. Ik praat graag met de mensen. Ik werk elke middag in de bibliotheek. Komen mensen een praatje maken, een boek uitzoeken.'
En alsof ik het nog in twijfel zou kunnen trekken: 'Ik hou van gezelligheid en van mensen om me heen.'

door Bram Roozendaal

Jan Pisa, haar vriend voor het leven, staat ons in de hal van het complex op te wachten. Voor een man met grandeur een vanzelfsprekend gebaar van welkom, maar het heeft ook iets triomfantelijks. Er mag mij niets ontgaan. Het aquarium onder het herinneringsbordje van tien jaar Schouwenhoven, de liften, de breedte van de gangen. Zijn schilderijen aan de muren op de achtste etage. De entree van de lichte, royale flat, deze zeldzame ochtend geaccentueerd door de zon. In de hal de eerste creatieve vaardigheden van Joke, kleurige tekeningen van vooral bladeren. Aan de kamerwanden landschappen van Jan. In de boekenkast titels van Jan Fabricius, Albert Helman, Leon Uris, Judith Kranz. Op de televisie een groep leuke poezen. Hier en daar de bric-à-brac, die mensen in de loop van een lang leven verzamelen en hun dierbaar worden.

Het 'hoe vind je het?' kan niet uitblijven. En ik bevestig dat ze er knap bijzitten en gelijk hebben gehad. Jan is 87, Joke bereikt straks in oktober de acht kruisjes. Dat kroonjaar is het enige dat even haar opgewektheid verduistert. 'Dat woord tachtig vind ik verschrikkelijk. Dat klinkt zo oud. Ik voel me dat niet, maar 't klinkt alsof je opeens tien jaar ouder wordt.' Jan Pisa lacht erom, zit daar niet mee. Rijzig en gezond is hij het levende bewijs, dat het niet hoeft uit te maken.
Volgend jaar zijn ze veertig jaar bij elkaar. Nee, nooit getrouwd. Jan en Joke waren voordeurdelers *avant la lettre*. Ze hadden al een *samenlevingscontract* voordat het woord *überhaupt* was uitgevonden.
'Toen we gingen samenwonen, leefde moeder nog. Ze lag al in het ziekenhuis, kanker. Ze schreef toen, 'ik hoop dat jullie gauw gaan trouwen'. Maar Jan had nog allerlei verplichtingen en er is verder nooit over gepraat.' Ze was al de 'juffrouw Verniers van de typekamer' bij de ANWB toen haar moeder overleed. 68 jaar jong. Voor Joke een dieptepunt. 'Moeder was de spil van alles. Ze was 'de moeder van Lombok'. De Arnhemse wijk bezijden de weg naar Oosterbeek, waar het gezin Verniers woonde en Joke als oudste van drie kinderen (twee broers) geboren is. 'Ze bracht zieken een bloemetje of een fruitje. In het Blindeninstituut in de Alexanderstraat, tegenover ons huis, las ze de blinden voor. Zondags nam ze ze mee naar de kerk. Wat ik het nare heb gevonden, je dacht altijd, 'even aan moeder vragen', maar dat was meteen over. Dat kon niet meer. Dat had ik ook toen Louis was gestorven, mijn oudste broer, ook 68. Ik weet niks van vroeger. Daar zit een groot gat. En Louis bijvoorbeeld wist alles.'
Op mijn voor de hand liggende vraag 'hoe was je jeugd', is het antwoord dan ook kort: 'Goed.'

- Hoe goed?
'De mensen zeggen vaak, ik heb een beschermde jeugd gehad. Wat is nou beschermd? Vader was bij de posterijen. Hij was driftig. En m'n moeder was enig gewoon. Ze was er altijd voor iedereen.'

- En de leuke dingen?
'Ik was wel op gymnastiek en op een zangkoortje, maar daar ben ik gauw afgegaan. En we fietsten veel. De Schelmseweg op naar Schaarsbergen en Deelen en de Hoge Veluwe. En toen we wat ouder waren, dansen op Sonsbeek. Maar ik ben meteen na de mulo gaan werken. Op een advocatenkantoor. Ik had bij Schoevers leren typen. Ik heb daar nog het leraressendiploma gehaald, steno, typen en kantooropleiding. Maar daar heb ik eerst niets mee gedaan. Pas na de oorlog. Ben ik naar Utrecht gegaan, naar Schoevers als lerares. Ben daar op kamers gaan wonen en heb het erg naar m'n zin gehad.'

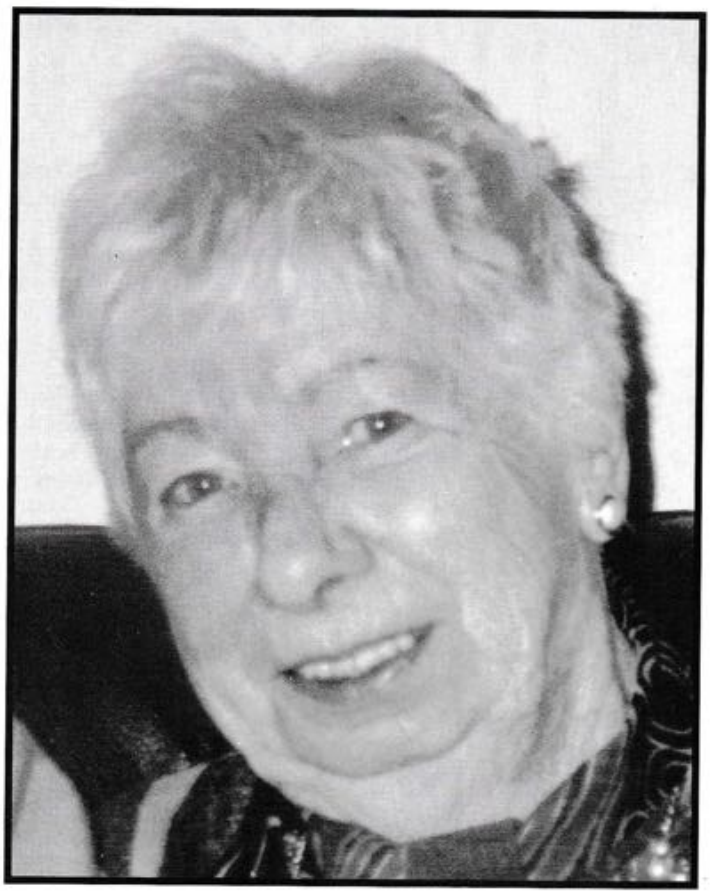

- Was dat ook wat je altijd had willen worden?
'Nee. Als jong meisje dacht ik over een boekhandel of - en je zult het gek vinden - helpen bij ongelukkige mensen. Ik bedoel verstandelijk gehandicapten. Maar je leerde typen en dan ging je naar kantoor. Gewoon. En op dat advocatenkantoor leerde je wel hoe het hoorde. Een van de advocaten was een jonkheer Van Bönninghausen tot Herikhave. Phoe', blaast ze van zich af, 'Die was getrouwd met een Van Nispen tot Sevenaer.'
Ze leerde er vooral het onderscheid tussen rangen en standen, heren en knechten. De heren advocaten liepen er met het hoofd in de nek. 'We hadden heren- en mannen stoelen, met en zonder armleuningen. Als er een bezoeker kwam, moest ik goed kijken, is het nou een heer of een man. 't Gebeurde wel eens, dat ik dacht, oh, dat lijkt me wel een heer. En dat ik hem op een herenstoel met armleuningen liet plaatsnemen.

Was het gesprek dan afgelopen, kwam de advocaat met opgestoken zeil: Jo, het was helemaal geen heer, dat was een man! Die Van Bönninghausen zat ook in het bestuur van Sint Vincentius, een liefdadigheidsvereniging om de armen te ondersteunen. Hij bezocht die gezinnen altijd in het middaguur als ze aan tafel zaten. Hadden ze een stukje vlees, dan hadden ze geen geld nodig. Er mochten ook wel eens mensen bij hem thuis komen eten. Ze moesten zelf bord en bestek meebrengen en mochten niet in de 'meidenkeuken' zitten, maar daarachter in een bijkeuken. Min hè? En de meiden, er werd niet over dienstboden gepraat, de meiden - ze waren katholiek - moesten om 6 uur naar de meidenkerk. Mijnheer ging om 10 uur, naar de mis voor de betere kringen.'
'Ik heb het er toch veertien jaar uitgehouden. Ze hadden het verschrikkelijk hoog in het hoofd, maar betalen, ho maar. Ik kon toen een baan bij de politie krijgen voor tweemaal zoveel salaris. Vroeg je bij die advocaten om opslag, dan was het, nee, de stagiare doet het voor niets. Ik ben daar begonnen met vijftien gulden in de maand en geëindigd met zestig.'
Eenmaal heeft ze profijt kunnen trekken van het advocatenkantoor. Toen zij na vijf jaar een verloving verbrak en de beledigde partij 'allerlei spullen niet wilde teruggeven.' Een van de advocaten stond haar bij.

- Het was uit met de liefde?
'De eerste drie maanden wist ik al dat wordt niks. Toch blijf je er vijf jaar mee gaan. Telkens maar weer proberen.'

- Waarom?
'Dat weet ik niet. Maar toen ik het uit had gemaakt, voelde ik me bevrijd. Ik was toen twee- drieëntwintig. Ik had allerlei spullen bij hem gebracht omdat we thuis niet zoveel ruimte hadden. Hij wilde ze niet afgeven.' Bij de herinnering schiet ze in lach, 'Ik heb er een zaak van gemaakt. Kwam zijn advocaat met de mijne om de tafel te zitten en moest hij toch alles afgeven.'
Met jongemannen is het na deze ervaring wat stiller geworden. Tot ze als chef typekamer bij het GAK in Den Haag, in '55, Jan Pisa tegen het lijf liep. Een levende uitgave van Couperus' flaneur, die graag zijn ochtendkoffie drinkt bij 't Goude Hooft.

- Heb je toch weer even door de bril van Van Bönninghausen gekeken, plaag ik. Een heer met stijl...
Hartelijke lach. 'Ja, ik dacht, dat is wel een persoon, die mocht wel op een herenstoel zitten.'

In Utrecht, waar ze les gaf bij Schoevers, was ze attent gemaakt op het GAK in Den Haag. De vader van een vriendin, die er een hoge functie had, bood haar de baan aan. Joke durfde niet te weigeren. Maar na een jaar ging ze naar de ANWB. Eerst als souschef op de typekamer onder Tine van Meurs, naderhand als haar opvolgster.
'Bij de ANWB heb ik ook stenoles gegeven. Ze wisten dat ik stenojuf was. Later heb ik ook nog les bij Schoevers gegeven, twee avonden in de week. Ja, we hadden een druk leven. Allebei op kantoor, kwam je thuis moest er weer gewerkt worden en koken. Maar 't was een prettige tijd. 't Is altijd gezellig geweest.' Voor Joke de voorwaarde om het lang (tot haar pensionering in '79) vol te kunnen houden. Vrolijk van natuur als ze is, altijd in voor een grapje, omzeilt ze eventuele moeilijkheden. 'Als je op bed ligt dan gaan er wel allerlei dingen door je kop, maar overdag is dat weg.' Dan schenkt ze voor haar en Jan het dagelijkse borreltje in en is er de bibliotheek in Schouwenhoven. Straks ook nog de bewonerscommissie waarvoor ze is gevraagd. 'Maar ik heb dadelijk gezegd, ik wil niet notuleren. Dat heb ik genoeg gedaan.'
Terugkijkend wil ze nog iets kwijt. 'Je denkt wel eens achteraf, was ik maar attenter geweest vroeger. Toen je jong was, dacht je toch teveel aan jezelf. En dat knaagt wel eens.' Maar het stimuleert haar wel nog steeds iets voor anderen te kunnen betekenen. Alles overziend zegt ze: 'Ik heb het naar m'n zin. Ik heb het hier fijn. Wat moet je meer. Geen geldzorgen en dat is heel wat waard.' Ja, iets mist ze toch: 'De stad, het Haagse centrum met al z'n winkelstraten.'

'Toen je jong was dacht je teveel aan jezelf. En dat knaagt nog steeds.'

Jaarverslag 1993 van de VG-ANWB

Aan het eind van het verslagjaar telde onze Vereniging 426 leden en 9 begunstigers. Ten opzichte van 1992 een lichte groei en een verandering in het aantal begunstigers. In verband met de VUT zijn 3 begunstigers lid van de Vereniging geworden. Er werden 16 nieuwe leden ingeschreven; vier leden hebben hun lidmaatschap opgezegd.
Helaas hebben wij afscheid moeten nemen van 14 leden, die in de loop van dit jaar zijn overleden. T.w. J. Mosheuvel, Chef Wegenwacht op 22 februari, J. van Oel, acquisiteur advertentie afdeling op 9 maart, mw. G.M. Hoogeboom, weduwe van een medewerker van de Wegenwacht, A. de Wijs, medewerker Centraal Magazijn op 19 april, W. van Dalen, chef radio dienst Wegenwacht op 9 juni, mw. B. Bosman, afd. Technische Voorlichting op 4 juni, E. Bethlehem, autodeskundige TC op 6 juli, H. van Oostrum Soede, directeur Toer. Ledenservice op 11 juli, H. van Hilten, redacteur KCK op 18 juli, mw. H.A. Brand, weduwe van W.P.A. Brand op 12 juli, mw. M.G. Besier-Stoorvogel, souschef reisdocumenten op 23 augustus, A.J. van der Pol, receptionist op 3 december, H.W. Briedé, hoofd reisbureau GV1 op 28 december en B. Post, wegenwacht op 29 december.

Het Bestuur is als volgt samengesteld: mw. F.J. Noordervliet-Van West voorzitter, W. Rombout vice-voorzitter, mw. H. Brehler secretaris, mw. G.N.Borsje 2de secretaris, P.C. Jurgens penningmeester, G. Dona lid. Als eindredacteur van de Buitenband woont de heer A.S. Roozendaal de bestuursvergaderingen bij. De heer Dona vertegenwoordigt de Vereniging in het bestuur van het Van der Linde van Sprankhuizen Fonds, het sociaal fonds van de ANWB, dat in december 1993 25 jaar bestond.

De veranderingen in het Bestuur waren het gevolg van het aftreden van de heer J. van Drunen, die zich vele jaren voor de Vereniging verdienstelijk heeft gemaakt als vice-voorzitter. Op gepaste wijze is van hem afscheid genomen.
In het verslagjaar kwam het Bestuur vijfmaal bijeen en wel op 14 januari, 25 februari, 17 juni, 23 september en 25 november.
De 14de Algemene Ledenvergadering vond plaats op zaterdag 3 april in het Hoofdkantoor van de ANWB. Deze vergadering werd door de leden zeer goed bezocht.
De heer Nouwen, die door omstandigheden pas halverwege de vergadering aanwezig kon zijn, hield een enthousiast verhaal over de nieuwbouw van de ANWB en nodigde de gepensioneerden uit een afspraak te maken voor bezichtiging van de nieuwe vleugels, hetgeen op 10 mei daaropvolgend plaats had.

De heren Eijsenring en Korstjens vertegenwoordigen de gepensioneerden in de Adviesraad van het ANWB-Pensioenfonds. De samenwerking met de leden van de Raad van Deelnemers van het Pensioenfonds wordt als positief ervaren. Die heeft o.m. geleid tot het besluit in het personeelsblad Inzicht regelmatig informatie over het Pensioenfonds te verstrekken.

Ook in het OVGO (Overlegorgaan Verenigingen van Gepensioneerden in Ondernemingen), dat opkomt voor de belangen van ouderen en hun pensioenen, zijn leden van de VG-ANWB actief. De heer Eijsenring maakt deel uit van de Pensioencommissie, de heer Korstjens is actief in de publiciteitscommissie en onderhoudt de contacten met de ouderenorganisaties in het land en de heer Veltman heeft zitting in de gezondheidscommissie. In de laatste bestuursvergadering van het jaar hebben zij, zoals overeengekomen, verslag uitgebracht van hun activiteiten en de ontwikkeling van de desbetreffende commissies.
Het Bestuur kan waar nodig hierop anticiperen.

Door de regiocommissie midden- en zuid-Nederland zijn twee bijeenkomsten georganiseerd. Op 13 mei in 's-Heerenberg, op 7 oktober in 's-Hertogenbosch. Helaas moest Den Bosch wegens te geringe belangstelling worden afgelast. Er wordt daar een nieuwe poging ondernomen.
Op 24 augustus hadden we ons jaarlijkse uitstapje. Het slechte zomerweer zat ook onze Vereniging tegen. Van het zgn. Combi-dagje was het sporten op het Larserbosterrein heel gezellig, ondanks dat we leken op het weervrouwtje-en-mannetje 'erin en eruit'. Het varen op de Randmeren was zeer geanimeerd al liep de vaartijd ver uit en niet conform de afspraken met de rederij in Harderwijk. Overigens een goede les voor een volgende keer.

De financiële situatie van de Vereniging laat niets te wensen over. Contributieverhoging was niet aan de orde; voor de lustrumviering '94 konden de reserves volgens plan worden geboekt.
De Buitenband kon door financiële ondersteuning van de ANWB weer

viermaal verschijnen; de oplage werd verhoogd tot 550 exemplaren. Gezegd mag worden dat de Vereniging veel dank is verschuldigd aan de redacteur en medewerkers van het blad.

De samenwerking met de ANWB stemt tot grote voldoening en is een belangrijke pijler van de VG-ANWB. Behalve de directie zijn wij al degenen met wie wij mochten samenwerken zeer dankbaar. Het kerstpakket ter afsluiting van het jaar, dat ons van de zijde van de ANWB in samenwerking met het Sociaal Fonds werd thuisbezorgd, zal het onderhouden van de band tussen ons en de ANWB zonder twijfel stimuleren. Wij zijn de gevers hiervoor erkentelijk.
Het Bestuur

De 15de Algemene Ledenvergadering

De 15de Algemene Ledenvergadering wordt gehouden op donderdag 7 april in het Restaurant van het ANWB-Hoofdkantoor te Den Haag. De leden worden dringend verzocht vanaf 10 uur aanwezig te zijn. De vergadering begint exact om half elf. Om 11.30 uur moet het restaurant ontruimd worden. De leden van de VG-ANWB verhuizen voor apéritief en lunch naar de 2de etage, naar de Edo Bergsma-zaal. De vergadering wordt op de 6de etage voortgezet om 14.00 uur.

De nieuwjaarsreceptie in Utrecht is een succes geworden. Meer dan veertig leden hebben op 6 januari de gelegenheid aangegrepen het bestuur elkaar het beste voor 1994 te wensen. Met koffie, een sapje en het nodige te knabbelen werd het een geanimeerde middag.

SENIOREN praatpaal
055 - 41 43 82
01713 - 1 59 04
010 - 426 59 20
de VG-ANWB luistert

Agenda en toelichting

1. OPENING en MEDEDELINGEN
2. NOTULEN van de 14de Algemene Ledenvergadering
   Toelichting: de notelen staan in de Buitenband van juni 1993
3. JAARVERSLAG 1993 van de secretaris
   Toelichting: het jaarverslag staat op deze pagina
4. FINANCIEEL VERSLAG 1993 en BEGROTING 1994
   Toelichting:In 1993 bedroegen de baten ƒ 39.965,33 tegenover ƒ 28.459,50 aan lasten. Het overschot bedroeg derhalve ƒ 11.505,83. Evenals het voordelig saldo van '92 zal ook dit worden aangewend voor het 15-jarig bestaan van de Vereniging in 1994. De begroting voor dat jaar wijst een voordelig saldo aan van ƒ 4.000,-. Hierbij moet worden aangetekend dat de overschotten van '92 en '93, totaal ƒ 19.000,-, reeds in mindering zijn gebracht op de kosten van de tweedaagse excursie in 1994.
5. VERSLAG COMMISSIE REKENING EN VERANTWOORDING
6. BENOEMING LEDEN VAN DEZE COMMISSIE
   Toelichting: Mw. A. Voorwerk treedt statutair terug.
   Haar plaats wordt ingenomen door reservelid de hr. Lemckert.
   De vergadering wordt een nieuw reservelid gevraagd.
7. BESTUURSVERKIEZING
   Toelichting: Ingevolge art. 10 van de Statuten treedt de helft van het Bestuur af. Van de betrokkenen zijn mw. Noordervliet en de heer Jurgens niet en de heer Rombout wel herkiesbaar. De hr. Rombout is bereid nog één jaar het vice-voorzitterschap te bekleden.
8. REDACTIONELE WIJZIGING BUITENBAND
   Toelichting: De heer Roozendaal legt na zeven jaar zijn functie als eindredacteur neer. Een redactiecollectief o.l.v. de heren Korstjens en Pels zal de redactionele taken verdelen.
9. MEDEDELINGEN OVER DE OVGO
10. TWEEDAAGSE EXCURSIE NAAR ZEELAND EN BRABANT
    Toelichting: De bijzonderheden en het porgramma staan op pag. 12
11. RONDVRAAG EN SLUITING

Ook vakbeweging wil AOW-premie

Na de werkgevers (VNO, NCW) wil ook de vakbeweging dat 65-plussers met aanvullend pensioen AOW-premie gaan betalen. Het FNV stelt een percentage voor van 7 procent. Daartegenover wil de vakbeweging voor de huidige werkenden verlaging van de AOW-premie. In de discussie over de betaalbaarheid van de AOW stellen de werkgevers nog voor de pensioengerechtigde leeftijd met een tot twee jaar te verhogen.

Er is nog geen wettelijke regeling, die het mogelijk maakt dat werknemers elders opgebouwde pensioenrechten bij hun huidige pensioenfonds kunnen inbrengen. Wel is een reparatie van de pensioenbreuk naderbij gekomen. In de Stichting van de Arbeid is overeenstemming over een vrijwillige regeling tussen pensioenfondsen.

BEDRIEGERTJES VAN ROOZENDAAL

Plukken

Economen gaan zich zorgen maken. Over ons welzijn. We sudderen te veel en profiteren te weinig. Wij moeten beseffen dat het leven met het klimmen der jaren er niet leuker op wordt. Wij moeten de klok voelen tikken. Want voor oma's en opa's tikt de klok sneller. De gemiddelde Nederlandse man brengt van zijn 73 levensjaren er maar zestig in goede gezondheid door. En vrouwen zijn nog slechter af. Ze kunnen van dokter Severino Antinori nog wel een ivf-kindje krijgen, maar van hun 80 statistische levensjaren beleven ze niet meer dan 58 gezonde. Ergo, hoe langer we leven, hoe galliger het vooruitzicht. Allerlei hinderlijke aandoeningen en beperkingen wachten ons. Het verzorgingshuis of verpleeginrichting als eindstation.

Economen weten dat van dokters. Daarom waarschuwen ze ons niet zo op de kleintjes te letten. Ons hele leven hebben we gespaard voor het appeltje voor de dorst en nu plukken we niet. Tot hun verbazing zijn tal van opa's en oma's rond hun zeventigste opnieuw en enthousiast gaan sparen. Hun banksaldo's dalen niet, maar nemen toe. En voor wie en voor wat? Om de kinderen en kleinkinderen later forse successierechten te laten betalen? Voor het laatste hemd dat toch geen zakken heeft? Dom, dom, dom.

Ze gooien maar even een balletje op. Oude mensen hebben minder behoeften. Ze hebben geen lol meer in een macramécursus of 18 holes lang achter een balletje aan te sjokken. Ze eten en drinken minder, geven minder uit aan kleding. Maar potten is faliekant verkeerd. We moeten meer over de balk gooien, vinden ze, want we hebben haast. Vanwege die klok. We moeten de taxi in, en op reis en ons laten verwennen in een viersterrenhotel. Anders komen departementale zakjapanners zeuren over krapte, werkloosheid en betaalbaarheid van vergrijzing. En dreigen ze, dat 't wel minder kan voor die oudjes. Bevriezen van de AOW of er premie voor betalen...

Bemoeials, die economen. 't Gaat hun toch geen duvel aan wat wij met onze centen doen. Ik zou ze een schop willen geven en met een variant op de betreurde len Dales willen zeggen: 'Laat ons toch eens met rust, verdikkeme.'

Uit de oude schoenendoos

Jan van der Have, laatstelijk hotelinspecteur bij de ANWB, maar bovenal reisleider naar en door Indonesië, vond uit zijn tijd als chef Centrale Productie (jaren zestig) deze foto in een oude schoenendoos. Een bezoek van een jeugdige en gezonde prins Claus aan o.m. de routekamer, waar hij geïnteresseerd de handelingen volgt van mw. v.d. Born. Verder v.l.n.r. Harry de Vré, v.d. Linde van Sprankhuizen, HD Blankert, Jan zelf, rechts van prins Claus chef-routekamer Böhne en nog net zichtbaar Van Oostrum Soede.

Loketten

Een oudere man dringt voor bij het postkantoor: 'De brievenbus in de Javastraat is kapot. Hij hangt open en je kan de post er zo uittrekken. Ik dacht, ik meld het maar even...'

Meisje achter loket kijkt verstoord en antwoordt: 'Daar gaan wij niet over mijnheer. Dan moet u de Nobelweg bellen.'

Brief aan PTT Klantenservice

Werkelijkheid

Panische verhalen over de onbetaalbaarheid van de vergrijzing zijn complete onzin en niet gebaseerd op de werkelijkheid, meent de Groningse gerontoloog prof.dr W. van den Heuvel. 'Aan eigen vermogen en opgebouwde pensioenen hebben we bijvoorbeeld vier of vijf keer zo veel achter de hand als de ons omliggende landen.

Volkskrant

De grote belazertruc

AOW-pensioen staat al jaren op het ijs

Heftige beroering vorige maand toen CDA-leider Brinkman bevriezing van de AOW aankondigde. Vreemd, want de AOW is al een decennium op ijs gezet. Al die jaren heeft het staatspensioen AOW geen gelijke tred gehouden met de loonstijging. De ouderen hebben daardoor een achterstand opgelopen van 11 tot 12 procent. Er is wat gemor geweest vanuit de ouderenbonden. Maar geen protest tegen de grote belazertruc, geen commotie.

Het AOW-pensioen is door de overheid bij voortduring in de reeks van uitkeringen geplaatst en op de nullijn gezet. In de vier jaar dat het huidige kabinet regeert, is slechts één jaar een verhoging toegekend. Maar ook in de perioden daarvoor (Lubbers I en II) zijn de uitkeringen meer koud gezet dan opgewarmd. Zonder dat ontkoppeling te noemen hebben die achtereenvolgende kabinetten de sociale uitkeringen en ook de AOW niet laten meestijgen met het gemiddeld verdiende loon. Voorheen was dat wel het geval. Voor het AOW-pensioen heeft dat tot gevolg gehad, dat het is achtergebleven bij de welvaartsgroei.

Als de AOW - de basis van het werknemerspensioen - achterblijft, daalt het totale pensioen. Iedere bevriezing van het minumloon en dus van de AOW betekent een uitholling van het eindpensioen.

De regering heeft er dit jaar zelfs voor gewaakt, dat de gepensioneerden zouden profiteren van een 'uitruil' van AWW-premie (Algemene Weduwen- en Wezenwet) en een verlaging van de inkomstenbelasting.

Daarom heeft ze de truc toegepast het bruto AOW-pensioen te verlagen.

Per 1 januari is het brutobedrag voor een gehuwde (met partner) verlaagd van ƒ 987,16 tot ƒ 972,46. Voor een gepensioneerd echtpaar is dat ƒ 29,40 per maand. Door een belastingvoordeel van ƒ 19.08 (de belasting ging van 93,83 naar 74,75 gulden) houdt een echtpaar er nog 2 x ƒ 4,38 ofwel ƒ 8,76 aan over.

Nog net geen 'bevriezing', maar geen ouderenorganisatie heeft geprotesteerd, dat het bruto AOW-bedrag stiekumweg is verlaagd.

Hoe veilig is de AOW bij de politieke partijen?

Staat ons op 3 mei een politieke aardverschuiving te wachten? De gemeenteraadsverkiezingen begin deze maand zijn een voorteken. Maar voor de Tweede Kamer kan nog van alles gebeuren. Mede door de ouderen. Voor hen wegen tradities zwaar en algemeen belang, maar ook persoonlijk welzijn en eigen, kleiner geworden toekomst. Hamvraag is straks, hoe veilig is het AOW-pensioen bij de politieke partijen?

Voor het antwoord hebben we de uitspraken in de verkiezingsprogramma's van de belangrijkste partijen op een rijtje gezet.

CDA :Alle uitkeringen en salarissen van ambtenaren en werknemers in de gesubsidieerde sectoren vier jaar bevriezen. Ook het AOW-pensioen vier jaar op het ijs. Voor schrijnende gevallen op individuele aanvraag 450 miljoen reserveren.

PvdA :De AOW op de nullijn bij slechtere economische omstandigheden en/of lagere arbeidsparticipatie, dus verdere groei van de werkloosheid. Van jaar tot jaar bezien. Lastenverlichting laagste inkomens.

VVD :Verlaging van het minimumloon, snoeien in de uitkeringen, maar AOW en overheidspersoneel sparen. Minder inkomstenbelasting. Afschaffing vermogensbelasting.

D'66 :Gedeeltelijke ontkoppeling van lonen en uitkeringen, waarin AOW wordt ontzien. Gepensioneerden met flink aanvullend pensioen premie laten betalen voor instandhouding van de AOW.

Groen Links :Handhaving van de koppeling tussen lonen en uitkeringen. Verdubbeling vermogensbelasting.

Klein Rechts :Bij eventuele ontkoppeling moet de AOW worden ontzien.

'Ouderen moeten het gevoel hebben dat er een vangnet is voor als het niet meer lukt. Op dit moment hapert het vangnet nog te veel. Als gevolg van rijksbezuinigingen moest de Haagse thuiszorg vorig jaar plotseling een cliëntenstop instellen en moesten de Haagse verzorgingstehuizen 2½ miljoen inleveren.' Wethouder Luijten, Den Haag

...de politiek beseft te weinig dat huishoudelijk werk de basis is van de hulpverlening. (foto Harry de Vré)

door Puck de Rover

'Er moet een politiek debat gevoerd worden over de plaats van de zorg in de samenleving. Daarvan moeten verzorgingsverlof naast ouderschapsverlof, ouderen bijslag vergelijkbaar met kinderbijslag, een zorgforfait in plaats van een arbeidskostenforfait en de mogelijkheid van flexibele, individueel bepaalde werktijden deel uitmaken.' Prof. dr P. van Lieshout, dir. Ned. Instituut voor Zorg en Welzijn

Wat is thuiszorg?

Volgens WVC is dat een samenhangend pakket van zorg, verleend in de thuissituatie en afgestemd op de individuele wensen van de patiënt. Mooi gezegd, individuele wensen. Maar is de praktijk zo?

Wat omvat thuiszorg?

a) *Gezinsverzorging:* huishoudelijke hulp, leren omgaan met hulpartikelen, helpen bij baden/douchen/aankleden, eten, etc.
b) *Verpleegkundige hulp:* verplegen van (ernstige) zieken, lichamelijke verzorging om verpleegkundige redenen, geven van injecties, wondverzorging, adviseren bij dieet, voeding, leefwijze, medicijngebruik.

Voor wie is thuiszorg bestemd?

Voor al diegenen, die door ziekte of gebrek niet in staat zijn voor zichzelf te zorgen, maar (nog) niet toe zijn aan opname in ziekenhuis of verpleeginrichting.

Hoe is het beleid van de overheid?

Het tegenwoordige beleid wil de hulpverlening aan bejaarden verleggen van de professionele sector naar zelfhulp en zorg van verwanten, kennissen en/of buren. Maar deze *mantelzorg* kan de professionele hulp niet vervangen. Wat moet bij-

Thuiszorg voor ouderen steeds meer een kopzorg

voorbeeld een ongehuwde of alleenstaande bejaarde aan met mantelzorg? Kennissen en buren vragen of ze willen koken of hem/haar in bad stoppen? Of de kinderen, als ze er al zijn, laten opdraven?

Wat wil de politiek nog meer?

Het schrappen van huishoudelijke hulp uit het pakket! De politiek beseft te weinig dat het huishoudelijk werk de basis is van de hele toren van hulpverlening. De politici die de huishoudelijke zorg willen schrappen, omdat ze vinden dat familie en buren wel kunnen bijspringen, onderschatten hoeveel werk mantelzorgers al verzetten. De thuiszorg maakt het juist mogelijk dat de mantelzorg haar werk kan blijven doen. Het hele systeem zakt in elkaar als het huishoudelijk werk uit het pakket wordt gehaald. Dan zitten binnen enkele jaren vele ouderen, die anders thuis konden blijven wonen, in een bejaardenoord of verpleeghuis. Bovendien wordt het werk door alle bezuinigingen er ook niet beter op. De werkdruk is groot.
Ik citeer een gezinshulp: 'De cliënten worden niet meer geholpen op de tijd die ze wensen. Het komt voor dat we mensen al 's avonds om half zeven in bed moeten stoppen en pas 's morgens om half twaalf uit bed kunnen helpen. De alleenstaande mensen zijn vaak vooral de dupe van de bezuinigingen.'
Nu maakt de huishoudelijke hulp nog deel uit van de gezinszorg, maar het CDA wil loskoppeling. De ouderen, al of niet in een aangepaste woning, moeten dan zelf betalen voor deze huishoudelijke hulp. Wanneer dat echt nietgaat, kunnen die ouderen een beroep doen op een fonds van de gemeente, d.w.z. op de bijzondere bijstand.

De thuiszorg voelt zich in het nauw gedreven. Eerst de fusie van het kruiswerk en de gezinszorg, een integratie van twee verschillende culturen. Dan weer de huishoudelijke hulp weghalen bij de thuiszorg.
De contributie voor de kruisvereniging blijft voorlopig bestaan, maar het gebruik van hulpmiddelen vergt straks een eigen bijdrage.

Bezuinigingen en eigen bijdragen maken ouderen afhankelijk van buren en familie

De eigen bijdrage wordt per 1 juli a.s. van kracht. Naar mij werd meegedeeld kan deze , afhankelijk van het inkomen, oplopen tot ƒ 1.000,- per maand.
Echter hoeveel men ook betaalt, de gezinshulp komt niet op afroep en niet altijd op de uren die de cliënt wil of nodig heeft. Het komt voor - en de praktijk kent vele voorbeelden - dat een hulp voor één halve dag kan komen, maar dan alleen 's ochtends vroeg twee uur en tegen de avond twee uur. Veelvuldig komt het voor, dat van hulp wordt gewisseld. Is men net een beetje vertrouwd met de gezinsverzorgster, komt er opeens een andere in haar plaats. Ook voorziet de gezinszorg niet in weekendhulp. De hulp strekt zich slechts uit over vijf (werk)dagen. Tijdens het weekend is de hulpvragende cliënt overgeleverd aan de charitas.

Het is evenmin denkbeeldig dat men 24 uur hulp nodig heeft. Dan zijn er twee mogelijkheden.
De ziekenfondsverzekerden kunnen met een verklaring van de huisarts bij hun ziekenfonds een aanvraag voor financiële hulp indienen. In een aantal gevallen wordt zo'n aanvraag geheel of gedeeltelijk gehonoreerd. Bij bevriezing van de AOW zou dat aantal wel eens groot kunnen worden.
Een particuliere onderneming 'Thuiszorg op maat' (Mesters Driezorg BV, Zoetermeer) geeft een ander plaatje. Die levert ziekenverzorging voor dag en nacht, ook in het weekend, maar wel voor ± ƒ 950,- per dag. Het kan ook iets minder: geen volledige etmaaldienst (d.w.z. 8 werkuren en 16 aanwezigheidsuren). Dat gaat de cliënt van ma t/m vrij dan ƒ 578,- kosten, op zaterdag ƒ 710,- en nog twee tientjes meer op de zondag.

Particuliere ziektekostenverzekeraars vergoeden soms max. 8 uur per dag gedurende 60 dagen per jaar. Echter alleen als de patiënt terminaal is. Met andere woorden, wanneer de patiënt op weg is naar het einde en men er zeker van is dat het niet langer dan een jaar duurt. Hiervan lopen de rillingen over m'n rug.

Feitelijk is het zover gekomen, dat er amper een alternatief is. Wie (langdurige) thuiszorg nodig heeft en die niet kan betalen, blijft maar één weg open: opname in een bejaardenoord of verpleeghuis. En dat staat haaks op de fraaie woorden van de politiek, dat ernaar zegt te streven de ouderen zo lang mogelijk in eigen omgeving te houden. We herinneren ons nog de liefdesverklaringen tijdens het demonstratieve 'Jaar van de Ouderen': de gezondheidszorg is erop gericht de bejaarden zo lang mogelijk thuis te laten wonen. Door steeds meer bezuinigingen, de invoering van grotere eigen bijdragen en bevriezing en verschraling van de pensioenen blijken het loze beloften. Tal van ouderen zullen er door in uitzichtloze situaties komen. Reden dus tot ernstige bezorgdheid. Wie straks onverhoopt geen negenhonderd gulden per dag kan opbrengen, moet maar hopen op een goede gezondheid tot in lengte van jaren. Of op een hele goede buur, die beter is dan een verre vriend.

Twee volle dagen naar Zeeland en Brabant

De Stormvloedkering en Delta Expo op Neeltje Jans

Bereid u voor: we gaan ons derde lustrum vieren in Zeeland en Brabant. Op donderdag 1 en op vrijdag 2 september. Hoofddoelen zijn de Delta Expo op het voormalige werkeiland Neeltje Jans in de Oosterschelde met rondvaart langs de Stormvloedkering en de tweede dag, na overnachting in hotel 'De Zeeuwse Stromen', stad en wallen van Heusden.

Het bestuur van de VG-ANWB heeft besloten touringcars te laten vertrekken uit Den Haag (van Hoofdkantoor) en Utrecht (CS-uitgang Jaarbeursplein) en zo nodig (bij voldoende deelname uit het noorden en oosten) van CS-Amersfoort. Uit de eerste twee steden vertrekken de bussen om 9.45 uur, uit Amersfoort om klokslag 9.00 uur.
Deelnemers woonachtig in Brabant of Zeeland kunnen van eigen vervoer gebruik maken. Zij moeten dan wel beide dagen achter de bussen aanrijden.
Rond 11.00 uur treffen alle deelnemers elkaar bij de koffie in restaurant 'De 7-Bergsche Hoeve'. Vandaar gaan we in colonne om 12 uur naar Neeltje Jans.

Een uur later wandelen we over het eiland naar de rondvaartboot.
Varend over de Oosterschelde en langs de 'kathedraal' van sluizen en kering wordt een lunch geserveerd. Het varende zicht op de Stormvloedkering is de inleiding tot een uitvoerige informatie over noodzaak, bouw en werking van het machtige kunstwerk. Daarvoor bezoeken we de Delta Expo en de filmzaal.

Deelnemers die goed ter been zijn, krijgen de gelegenheid de Stormvloedkering vanbinnen en vanbuiten (trappen op en af) te bekijken.

Omstreeks 16.30 uur rijden de touringcars richting Renesse, naar het 4-sterrenhotel 'De Zeeuwse Stromen' in het duingebied even buiten het dorp.
Daar wordt u om 18.30 uur in de bar verwacht voor borrel of sapje.
Om half acht gaan we aan tafel voor een 4-gangendiner.

Vanaf 8.45 uur staat de volgende ochtend het ontbijt gereed.
Circa 10.15 uur zetten de bussen zich in beweging om Zeeland te verlaten en Brabant in te rijden. Weer is er onderweg koffie in restaurant 'De 7-Bergsche Hoeve'. Daarna zetten we koers naar Heusden. In het vestingstadje aan de Maas wordt het weer eten en drinken (een pannekoekenlunch op de Vismarkt), maar ook stad en wallen bezichtigen, individueel of onder leiding van gereedstaande gidsen. U hebt er tot 17.00 de tijd voor.

Dat is het tijdstip waarop we noordwaarts koersen naar Zuilichem voor een laatste drankje en de slotmaaltijd in restaurant 'De Woerd'.
Om 20.00 nemen we afscheid. De bussen rijden dan terug naar hun vertrekpunten van de vorige dag. De aankomst in Den Haag en Utrecht staat volgens schema op 21.30 uur.

Deze tweedaagse excursie is een traktatie van de jarige VG-ANWB. De deelnemers betalen zelf niet meer dan ƒ 125,- per persoon bij verblijf in een 2-persoonskamer (voor een 1-persoonskamer geldt een toeslag van ƒ 20,-) . Daarvoor biedt het Bestuur u twee dagen volledige verzorging (2x koffie met gebak, 2 lunches, 2 diners en overnachting), de busreis, een rondvaart en een stadsrondleiding.
Met het oog op de voorbereiding en de reserveringen moeten de deelnemersformulieren (in deze Buitenband) vóór 15 april in het bezit van de secretaris zijn. Het verschuldigde bedrag moet dan zijn overgemaakt op rek. 3816027 van de VG-ANWB. Na die datum kunnen geen deelnemers meer worden geaccepteerd.

Met regio Zuid

Varen door Den Bosch

De regio Zuid van de VG-ANWB organiseert andermaal een vaartocht door de Brabantse hoofdstad en wel op dinsdag 7 juni. Iedereen, die lust gevoeld is welkom. De kosten voor de rondvaart over de onder- en bovengrondse Dieze komen voor rekening van de Vereniging, de lunch is voor eigen portemonnee. Met het oog op de beschikbare plaatsen, wel graag zo spoedig mogelijk aanmelden bij Bob Kennedy van Dam in Eindhoven: tel. 040 - 114 517. Van hem krijgt u het complete vaarplan.

Laatste puzzel van de reeks

Geen puzzel in dit nummer. De 'laatste van het jaar' is tevens de laatste van de reeks gebleken. Als oplossing van die 'laatste' had u de wens 'Een goed begin' moeten krijgen. Dat is velen gelukt. Een blinde greep uit de goede oplossingen wees P. Renkema uit Assen als winnaar aan. De cadeaubon heeft hij inmiddels ontvangen.